

РЕШЕНИЕ

№ 214

гр. Благоевград, 22.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ЧЕТВЪРТИ ВЪЗЗИВЕН
НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на единадесети ноември
през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Маргарита Коцева

Членове: Атанас Маскръчки
Илияна Стоилова

при участието на секретаря Мария Миразчийска
в присъствието на прокурора Н. Г. С.
като разгледа докладваното от Илияна Стоилова Въззивно наказателно дело
от общ характер № 20221200600671 по описа за 2022 година

Производството пред Благоевградски окръжен съд е образувано по въззивна
жалба от защитника – адв. Б. от 25.05.2022 год. срещу присъда от 10.05.2022 год. по н.о.х.д.
№ 1540/20 год. по описа на РС-Благоевград.

Въззивната жалба е с искане да се оправдае подс. Д. С. по обвинението за средна
телесна повреда, позовавайки се на неизбежна отбрана при упражняване на правото си да не
допусне З. да влезе в жилището му и да му отнеме владението, а за закана с убийство –
поради несъставомерност на деянието като такова престъпление, защото изреченото не е
било годно да предизвика основателен страх у З. /това са доводите, посочени в
допълнителните писмени съображения/.

Представителят на ОП-Благоевград настоява въззивната инстанция да потвърди
проверявания извод за виновност на подсъдимия, защото до него районният съд е стигнал
след много подробен и обективен анализ на доказателствения материал, включително се е
впуснал в подробности относно споровете, свързани с жилището, станало предмет на две
сделки и повод за спорните конфликтни отношения между подсъдимия и пострадалия. Не
намира за основателно възражението от въззивната жалба, че подсъдимият е действал при
неизбежна отбрана, защото то е лишено от фактическата си основателност, поради това, че
не е налице нападение от пострадалия към С., срещу което той да се отбранява.

Частният обвинител и граждански ищец – Д. З. изразява съгласие с тези доводи.

Защитникът при педирането си, допълва в отговор на становището на прокурора, че има нападение от З., защото той реално отива в чуждо жилище, искал е да влезе по насилствен начин в апартамента, да вземе ключовете и да изгони подсъдимия, който е отказвал да го напусне, поради което и се е съпротивлявал да не бъде изхвърлен от него.

Тезата и на подсъдимия е точно тази. Основана е на факта, че до сдърпването се е стигнало, защото пострадалият го е бутал, за да влезе навътре в апартамента и защото е искал да разбие долната врата.

Благоевградският окръжен съд, след като извърши проверка на атакуваната присъда, намери, че следва да упражни правомощието си по чл. 335, ал.2 от НПК поради недопустимата непълнота в мотивирането. Налице е съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл. 348, ал. 3, т.2 НПК, защото в мотивите напълно липсват правни съображения за взетото решение, изискващи се изрично съгласно чл. 305, ал.3 от НПК, както и такива по основните фактически положения, които са в основата на правилното им установяване, не е направен и анализ на доказателствения материал.

От самото начало на съдебното следствие пред първоинстанционния съд подсъдимият, чрез дадените от него обяснения, е очертал, че същественият правен спор по делото е този, че е причинил вредата на Д. З. - телесното му нараняване - в състояние на непосредствено нападение, с което е създадена реална опасност от увреждане на правно значимия му интерес да запази владението си на недвижимия имот, който изрично е бил формулиран при двукратното педиране на защитника му. След това, именно защото не са били „събрани доказателства в пълнота, за да отговори на възражението за релевирана неизбежна отбрана“ първоинстанционният съд е отменил определението си, с което съдебното следствие е обявено за приключено и е възобновил съдебното следствие, за да се изясни фактологията на твърдяното правно основание за оневиняване. Въпреки това обаче, в мотивите към осъдителната присъда, е пропуснал да обоснове преценката си, че няма основателност в довода за правомерност в поведението на подсъдимия, с което той е отговорил на посегателство на З., защото напълно липсват правни съображения за същественият за отговорността на подсъдимия изводи. При условие, че сам е посочил, че не може да реши въпросът на чл.301, ал.1, т.2 от НПК при постановяването на присъдата, съдът е бил задължен след приключване на възобновеното съдебно следствие да мотивира изрично поне има ли неизбежна отбрана срещу посегателства върху личността на подсъдимия. Освен това, като не е и разбрал същността на основния защитен довод, който е за отблъскване на непосредствено и противоправно нападение на имуществото на подсъдимия, въобще не е разсъждавал при решаването на въпроса съставлява ли деянието престъпление и каква е правната му квалификация в тази насока /както и за следващата – за превишаване пределите на неизбежна отбрана по ал.2 на чл.12 от НК, защото е предвиден по-леко наказуем състав по чл. 132, ал.2 от НК/. Не може да се приеме, че преценката му се съдържа във фактическите изводи, тъй като няма посегателство от страна на З. върху личността на подсъдимия, е лишено от фактическа основателност обсъждането на приложението на чл.12

от НК, защото неизбежната отбрана е допустима не само при такива, но и спрямо „правата на отбраняващия се“, т.е и спрямо имуществените му права.

Липсват не само правни съображения за взетото решение на въпроса по чл. 301, ал.1, т.2 от НПК, но и такива по основните фактически положения, правилното установяване на които, е основата на законосъобразността на правните изводи, защото:

Не е ясно, поради избрания начин на тяхното описване, което е смесица от факти с повтаряне на гласните доказателства, приети за верни ли са твърденията на подсъдимия за знание, че апартаментът му е само заложен, но не и продаден, а „знанието на пострадалия З., че закупеният имот от тъщата му, не е действително прехвърлен като собственост на св.Х., а само формално и привидно оформен като такъв с нотариален акт за гарантиране на получен от Д. С. паричен заем от същия свидетел“ /формулиран така при определянето му като единствения спорен факт изрично в мотивите/, защото те са определящи за преценката на твърдяната от защитника налична реална опасност от увреждане на правнозначими интереси.

Самото повтаряне на твърденията на подсъдимия и на свидетелите има за последица и липсата на анализ за достоверността на противоречащите си гласни доказателства за тези факти, защото преразказът на свидетелските показания, извършен в мотивите, не може да замести фактически констатации на съда. Нещо повече, фактите за начина на телесното увреждане е основан на показанията на св. Ю. Х.а, тъй като другият очевидец е съпругата на частния обвинител и граждански ищец, без обаче да се посочва защо са предпочетени прочетените й показания от досъдебното производство, пред тези, които непосредствено е дала, при условие, че те са съществено противоречиви. Поради това не може да се приеме, че проверяваният съд е изпълнил и задължението си да анализира противоречията в доказателствения материал, което е още едно основание за немотивираност на присъдата. Отсъствието на аналитична дейност винаги се свързва с такава некачественост на мотивите, която неминуемо води до извод за липса на мотиви.

Констатираното съществено процесуално нарушение представлява такова почл.348, ал.3,т.2 от НПК и е пречка за осъществяване на въззивната проверка върху присъдата в контекста на довода за оправдаване. То по естеството си не е отстранимо от въззивната инстанция, а само от първоинстанционния съд чрез провеждането на ново съдебно производство, което налага отмяната на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане. В хода на същото следва да се отстрани констатираното нарушение и да се изготви съответен акт по правилата на чл. 305, ал.3 от НПК, който с категоричност и яснота да даде отговор и на поставените във въззивното производство въпроси.

Мотивиран по този начин и на основание чл. 335, ал.2, в случая на чл. 348, ал.3, т.2 от НПК, съдът

РЕШИ.

ОТМЕНЯВА присъда № 906521, постановена на 10.05.2022 год. по н.о.х.д. № 1540/20 год. по описа на РС-Благоевград.

ВРЪЩА делото на РС-Благоевград за ново разглеждане от друг състав от стадия предаване на съд и подготвителни действия за разглеждане на делото в съдебно заседание.

Решението не подлежи на жалба и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____